

Psalm 25

Tekst Biblii Tysiąclecia: Ufność wśród niebezpieczeństw

(1) Dawidowy. Ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę, (2) mój Boże, Tobie ufam: niech nie doznam zawodu! Niech moi wrogowie nie triumfują nade mną! (3) Nikt bowiem, kto Tobie ufa, nie doznaje wstydu; doznają wstydu ci, którzy łamią wiarę dla marności. (4) Daj mi poznać drogi Twoje, Panie, i naucz mnie Twoich ścieżek! (5) Prowadź mnie według Twojej prawdy i pouczaj, bo Ty jesteś Bóg, mój Zbawca, i w Tobie mam zawsze nadzieję. (6) Wspomnij na miłosierdzie Tve, Panie, na łaski Twoje, co trwają od wieków. (7) Nie wspominaj grzechów mej młodości ani moich przewin ale o mnie pamiętaj w Twojej łaskawości ze względu na dobroć Twą, Panie! (8) Pan jest dobry i prawy: dlatego wskazuje drogę grzesznikom; (9) rządzi pokornymi w sprawiedliwości, ubogich uczy swej drogi. (10) Wszystkie ścieżki Pana - to łaskawość i wierność dla tych, co strzegą przymierza i Jego przykazań. (11) Przez wzgląd na Twoje imię, Panie, odpuść mój grzech, a jest on wielki. (12) Kim jest człowiek, co się boi Pana? Takiemu On wskazuje, jaką drogę wybrać. (13) Będzie on przebywał wśród szczęścia, a jego potomstwo posiądzie ziemię. (14) Pan przyjaźnie obcuje z tymi, którzy się Go boją, i powierza im swoje przymierze. (15) Oczy me zawsze zwrócone na Pana, gdyż On sam wydobywa nogi moje z sidła. (16) Wejrzyj na mnie i zmiłuj się nade mną, bo jestem samotny i nieszczęśliwy. (17) Oddal uciski mojego serca, wyrwij mnie z moich udręczeń! (18) Spójrz na udrękę moją i na boleść i odpuść mi wszystkie grzechy! (19) Spójrz na mych nieprzyjaciół: jest ich wielu i gwałtownie mnie nienawidzą. (20) Strzeż mojej duszy i wybaw mnie, bym się nie zawiódł, gdy się uciekam do Ciebie. (21) Niechaj mnie chronią niewinność i prawość, bo w Tobie, Panie, pokładam nadzieję. (22) Boże, wybaw Izraela ze wszystkich jego ucisków!

Tekst Edycji św. Pawła: Modlitwa o odpuszczenie grzechów i ocalenie

(1) Dawida. Ku Tobie, PANIE, kieruję me pragnienia, (2) Boże mój, Tobie ufam, niech się nie zawiodę! Niech nie szydzą ze mnie moi wrogowie! (3) Niech się nie zawiodą wszyscy, którzy Cię oczekują, lecz tych, którzy knują nieprawość, niechaj spotka zawód! (4) Ukaż mi drogi Twoje, PANIE, naucz mnie chodzić ścieżkami, które wskazujesz. (5) Prowadź mnie w Twojej wierności i pouczaj, bo Ty jesteś Bogiem, moim Zbawicielem. Cały dzień wyczekuję Cię z tęsknotą. (6) Wspomnij na swe miłosierdzie, PANIE, na swoją łaskę, która trwa od wieków. (7) Nie pamiętaj grzechów moich i win mej młodości, lecz wspomnij mnie łaskawie ze względu na swą dobroć, PANIE! (8) PAN jest dobry i prawy, wskazuje drogę błędzącym. (9) Pokornych prowadzi ku sprawiedliwości, pokornym wskazuje drogę. (10) Wszystkie ścieżki

wskazane przez PANA to łaska i wierność dla tych, co strzegą nakazów Jego przymierza. (11) Ze względu na Twe imię, PANIE, odpuść mi grzech, który jest wielki! (12) Człowieka, który boi się PANA, On nauczy wybierać właściwą drogę. (13) Człowiek ten szczęśliwie odpocznie, a jego potomstwo posiadać będzie ziemię. (14) PAN jest podporą tych, którzy się Go boją, objawia im swoje przymierze. (15) Moje oczy zawsze zwracam ku PANU, bo On uwolni moje nogi z sidła. (16) Zwróć się ku mnie i zmiłuj się nade mną, bo jestem samotny i ubogi! (17) Ulżyj udrękom mego serca, uwolnij mnie od utrapień! (18) Spójrz na udrękę mej niedoli, odpuść wszystkie grzechy moje! (19) Popatrz, jak wielu jest mych wrogów i jak niesłusznie mnie dręczą! (20) Strzeż i mnie ocal. Niech się nie zawiodę, bo w Tobie złożyłem nadzieję! (21) Niech otacza mnie prawda i niewinność, bo ja oczekuję Ciebie! (22) Boże, wybaw Izraela ze wszystkich jego ucisków!

Komentarz:

Psalm alfabetyczny (Ps 9,1+; 34; 37; 111; 112; 119; 145). Tematem tej lamentacji, podanym we wprowadzeniu i podsumowaniu (ww.1-3.1-22), jest prośba o ocalenie od prześladowań i zasadzek wrogów. Została ona wzmocniona wyznaniem zaufania psalmisty do Boga. centralnym przesłaniem, rozwiniętym w trzech etapach, jest ukazanie dróg pana, na których realizuje się upragnione wyzwolenie. Drogą Pana, który jest miłosiernym Zbawicielem, jest prawda (ww.4-7). Pan dobry i prawy kroczy drogami łaski i wierności (ww.8,11), na które wprowadza ludzi pokornych. On wskazuje właściwe drogi tym, którzy się Go boją. Na nich wyzwala ich i ubogaca łaską (ww.12-18). Utwór jest zwieńczony prośbą o odpuszczenie grzechów. Świadomość własnego grzechu nie powinna paraliżować, lecz pobudzać nadzieję wierzącego. Uznać się za ubogiego (w.16) to otworzyć oczy i serce przed Panem, który umacnia człowieka w drodze.

Psalterz Dawida - Jan Kochanowski

Do Ciebie, Panie, wzdycha serce moje,
W Tobie położył ja ufanie swoje;
Za co niech wstydu i żalosnych, proszę,
Nieprzyjacielskich śmiechów nie odnoszę.

Nikt nie zelżony, ktokolwiek w potrzebie
I w swych trudnościach uciekł się do Ciebie;
Ci niechaj będą pohańbieni wiecznie,
Którzy z umysłu wolą żyć wszetecznie!

Mnie okaż, Panie, drogi świętobliwe,
Mnie okaż ścieżki swe nieobłądliwe'
Prowadź mię wedla szczerzej prawdy swojej,
Bo comkolwiek jest, jestem z łaski Twojej.

Wspomni na swoje miłosierdzie wieczne,
A mej młodości postępki wszeteczne
Wygładź z pamięci; uczynź łaskę ze mną
Prze dobroć swoje światu nietajemną!

Niepróżno proszę: Pan to dobrotliwy,
Pan szczerzy; przeto gościniec prawdziwy
Ukaże grzesznym: rozum da cichemu,
Drogi objawi swoje pokornemu.

Litość a prawda Pańskie są własności,
Tym jawne, którzy mają w uczciwości
Testament Jego; Panie, grzechy moje
Nieprzeliczone zgładź prze imię swoje!

Jest kto na ziemi, co by żył prawdziwie
W bo jaźni Pańskiej? - Taki niewątpliwie
Ma wodzem Pana, który go sprawuje
Tymi drogami, co je sam lubuje.

Tam troski miejsca niewdzięczne nie mają,
Ale rozkoszy wieczne przebywają;
Tam dziatek mnóstwo, podpora starości
I pewny dziedzic pięknych osiadłości.

Pan tajemnice temu swe odkryje,
Ktokolwiek w Jego posłuszeństwie żyje;
Temu objawi myśl swego przymierza,
Kto tam, gdzie Jego rozkazanie, zmierza.

W Nim tedy oczy, w Nim myśli mam swoje,
A On wyzwoli z pęta nogi moje.
Panie, Ty mię racz wziąć do swej obrony,
Bom od wszystkiego świata opuszczony.

Pełne mam serce nieznośnej żalości,
Ty mię sam, Panie, wyrwi z tych trudności;
Wejźrzy na ciężkość, wejźrzy na me troski,
Zahacz mych grzechów, uskrom' gniew swój boski!

Nieprzyjaciół mój na mię wojska zbiera,
Krwie mojej pragnąc, ledwie nie umiera.
Ty bądź mym stróżem; niech się zły nie śmieje,
Żem ja położył w Tobie swe nadzieje.

Szczyrość i cnota niech mię ma wspomóże,
A naprzód, że ja Tobie ufam, Boże!
Niechaj nad sobą Twą obronę znają,
Którzy Twych ustaw świętych przestrzegają.

Modlitwa Psalmem 25¹:

Do Ciebie, o Miłości, wznoszę swoją duszę!
O Serce w moim sercu,
W Tobie składam swoją ufność.
Niech nie czuję się bezwartościowy,
Niech nie panuje nade mną lęk.
Tak! Niech wszyscy, którzy otwierają swoje serca,
Zachwycają się Tobą i błogosławią ziemię!

Pozwól mi poznać Twoje drogi, o Miłości,
Naucz mnie swoich ścieżek.
Prowadź mnie w swojej prawdzie,
I ucz mnie,
Bo przez Ciebie pragnę poczuć pełnię.
Będę odbijać Twoje światło
Zarówno w dzień, jak i w nocy.

Znam Twoje miłosierdzie, o Łaskawy,

¹ Nan C. Merrill – Modlitwa psalmami, Wyd. Salwator, Kraków

I Twoją bezwarunkową miłość.
Byłeś ze mną od początku.
Wybacz, że wiele razy odszedłem od Ciebie,
Decydując się podążać za własną wolą.
Raz jeszcze proszę Cię o prowadzenie,
Pragnę poznać Twój pokój.
Towarzysz mi, gdy otwieram się na Twoją wolę!

Jesteś łaskawy i sprawiedliwy,
O Duchu Prawdy,
Szczęśliwy, gdy prowadzisz tych,
Którzy gubią swoje drogi.
Ty z radością uczysz wszystkich otwartych,
Tych, którzy decydują się żyć w prawdzie.
Twoje drogi są pełne miłości i pewne,
O Święty!
Ci, którzy dają o Tobie świadectwo
Swoim życiem,
Są błogosławieni ponad miarę.

Lecz zbyt często chwalebne dary
Łaski, Miłości i Światła
Są przysłonięte moimi sprawami.
Kłaniam się Tobie!
Naucz mnie wybierać drogę miłości i prawdy.
W obfitej Twojej miłości chcę żyć,
Ja i moje dzieci też.
Twoją przyjaźń ofiarujesz wszystkim,
Którzy mają otwarte serca.
Dajesz im poznać Twoje obietnice.
Moje oczy zwrócone są zawsze na Ciebie,
Umiłowany,
Zachowaj moje stopy,
Aby nie potykały się na drodze.

Zwróć się do mnie, o Święty,
I otul mnie swoją miłością,
Bo jestem samotny i uciśniony.
Usuń w moim sercu blokady,
Które oddzielają mnie od Ciebie.
Zobacz całą ciemność we mnie.
Wypełnij ją swoim uzdrawiającym światłem.

Spójrz na mój ból i wszystkie moje lęki,
Które zamykają mnie na miłość i życie.

Chroń mnie i daj mi wolność,
Nie pozwól mi żyć jako niegodny,
Gdyż w Tobie chcę uczynić swój dom.
Niechaj jedność i pełnia zagospodaruje we mnie,
Gdy przebywam z Tobą, o Kochająca Obecności!

Obyśmy razem z aniołami
I całym gronem niebios
Pomogli zrealizować Twój plan
Dla naszej planety Ziemi.

Ufność • Ps 25(24),4–5.8–10.14

To piękna modlitwa: psalmista prosi Boga, by mógł poznać Jego drogi, a potem by Bóg go po nich prowadził.

PSALM 25 • AUTOR: anonimowy lewita • **CZAS POWSTANIA:** pierwotna forma – czasy monarchii, obecna forma – czas powygnaniowy (po 538 r. przed Chr.)

PSALM ALFABETYCZNY • Psalm 25 jest psalmem alfabetycznym (następujące po sobie hebrajskie wersety rozpoczynają się od kolejnej litery hebrajskiego alfabetu). Niestety tej prawidłowości nie oddaje już tłumaczenie • Autorstwo psalmu przypisuje się Dawidowi, królowi Izraela. W formie obecnej pochodzi jednak od autora żyjącego w czasach po wygnaniu babilońskim. Być może dostosował on pierwotną formę lamentacji indywidualnej do liturgii świątynnej: choć dominuje w nim bardzo osobisty ton, widać redakcję, dzięki której mógł być wykonywany podczas liturgii.

LAMENTACJA I UFNOŚĆ • Psalm 25 określa się jako formę lamentacji, zbiorowej modlitwy błagalnej (**tefillah**). Świadczą o tym pierwsze i ostatnie wersety utworu (pominięte we fragmencie, który usłyszymy, choć powtarzane w refrenie psalmu): Ku Tobie, Panie, wznoszę moją duszę... oraz inny: Boże, wybaw Izraela ze wszystkich jego ucisków • Psalm jest także wyrazem zaufania psalmisty do Boga, na co wskazują pozostałe wersety. Dlatego niektórzy kwalifikują go właśnie jako modlitwę zawierzenia.

MODLITWA POKORNEGO • Fragmenty psalmu, które usłyszemy, zawierają prośbę psalmisty, by Pan okazał Izraelitom swoje drogi, a potem by ich po nich prowadził • Zwróćmy uwagę, że na pobrzmiewające w treści adwentowe wezwanie do kroczenia ścieżkami Pana.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

- **Prowadź mnie w prawdzie**
- **Dobry jest Pan i łaskawy, dlatego wskazuje drogę grzesznikom**
- **Wszystkie ścieżki Pana są pewne**

Psalm 25 - Ufność wśród niebezpieczeństw – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowieyski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Ad te, Domine, levavi animam meam.

Autor: **ks. Stanisław Ziemiański SJ** (ur. 1931).

Refren: Do Ciebie wznoszę serce me, Panie, Boże mój!

1. Wznoszę serce me do Ciebie, Panie, Tobie ufam, nie opuszczaj mnie!
Nade mną wróg nie triumfuje, Ty nikogo nie zawiedziesz.

Refren: Do Ciebie wznoszę serce me, Panie, Boże mój!

2. Naucz mnie po ścieżkach Twoich chodzić, Twoich dróg bezpieczny ukaż szlak,
Ucz i prowadź, Zbawco najwierniejszy, Bom zaufał Ci na wieki

Refren: Do Ciebie wznoszę serce me, Panie, Boże mój!

3. Tyleś razy już się ulitował, Miłosierdzie Twe na wieki trwa.
Puść w niepamięć grzechy mej młodości, Okaż mi się litościwy!

Refren: Do Ciebie wznoszę serce me, Panie, Boże mój!